10. Europaparlamentet beklagar det våld som har utövats och anser att skyddet av civilbefolkningen måste prioriteras. Parlamentet uppmanar samtliga berörda ivorianska parter att undvika all risk för upptrappning av spänningarna och att förhindra alla konfrontationer. Parlamentet efterlyser därför åtgärder för att återupprätta institutionernas demokratiska funktionssätt, i det ivorianska folkets intresse och för att bevara freden, inget annat.

11. Europaparlamentet välkomnar alla medlingsförsök och uppmanar alla politiska krafter i Elfenbenskusten att aktivt stödja ett fredligt maktskifte och därmed undvika en splittring av landet.

12. Europaparlamentet fördömer i kraftiga ordalag de hot som riktats mot EU:s observatörer i Elfenbenskusten, vilka tvingade delegationen att dra sig tillbaka av säkerhetsskäl.

13. Europaparlamentet beklagar att icke-regeringsstödda medier stoppas i Elfenbenskusten. Parlamentet påminner om att det är avgörande att alla ivorianer åtnjuter full tillgång till pluralistisk och mångfacetterad information i medierna, och uppmanar de ivorianska myndigheterna att genast återupprätta en rättvis tillgång till statliga medier.

14. Europaparlamentet stöder EU:s beslut att införa sanktioner mot Laurent Gbagbo, och välkomnar rådets beslut att vidta riktade åtgärder mot de personer som hindrar fredsprocessen och den nationella försoningsprocessen, särskilt de personer som äventyrar resultatet av valprocessen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton att så snart som möjligt presentera nya initiativ till stöd för de demokratiskt valda myndigheterna i Elfenbenskusten.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton, FN:s säkerhetsråd, FN:s generalsekreterare, Onuci, Afrikanska unionens institutioner, Ecowas, den parlamentariska AVS–EU-församlingen och EU:s medlemsstater.

Värphöns välbefinnande

P7_TA(2010)0493

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om värphönsindustrin i EU: förbudet mot användning av burar från och med 2012

(2012/C 169 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets direktiv 1999/74/EG om miniminormer för skyddet av värphöns [1], som trädde i kraft den 3 augusti 1999 och innebar att ett förbud infördes mot användning av burar för uppfödning av värphöns, men även att en övergångsperiod på mer än 12 år beviljades under vilken producenterna skulle ändra sina uppfödningssystem,

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 589/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller handelsnormerna för ägg [2],

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) [3],

— med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2007)0865) av den 8 januari 2008 om de olika uppfödningssystemen för värphöns, särskilt de system som omfattas av direktiv 1999/74/EG (SEK(2007)1750),

[1] EUT L 203, 3.8.1999, s. 53.
[2] EUT L 163, 24.6.2008, s. 6.
[3] EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

Torsdagen den 16 december 2010

— med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 798/2008, ändrad genom förordningarna (EG) nr 1291/2008, (EG) nr 411/2009, (EU) nr 215/2010, (EU) nr 241/2010, (EU) nr 254/2010, (EU) nr 332/2010, (EU) nr 925/2010 och (EU) nr 955/2010, om fastställandet av en förteckning över tredjeländer, områden, zoner eller delområden från vilka fjäderfä och fjäderfäprodukter får importeras till och transiteras genom gemenskapen samt kraven för veterinärintyg (som ersätter kommissionens beslut 2006/696/EG från och med den 1 januari 2009) ([1]),

— med beaktande av parlamentets resolution av den 11 november 2010 om krisen i EU:s djurhållningssektor ([2]),

— med beaktande av artikel 115 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Vid sammanträdena i parlamentets utskott för jordbruk och landsbygdens utveckling den 30 augusti och 29 september 2010 lämnade kommissionen information om denna fråga, men kunde inte ge några tillfredsställande svar till utskottets ledamöter, bland annat på grund av att kommissionen inte hade utarbetat någon handlingsplan.

B. Direktivet om värphöns välbefinnande (1999/74/EG) innebär ett förbud mot uppfödning av värphöns i icke inredda burar från och med den 1 januari 2012, och medlemsstaterna och producenterna i EU-15 kommer då att ha haft mer än 12 år på sig att se till att de iakttar villkoren i lagstiftningen. Producenterna i EU-10 och EU-2 kommer att ha haft mer än 8 respektive 5 år på sig sedan utvidgningen att uppfylla villkoren.

C. Sektorn har under de senaste åren drabbats av omfattande epizootisjukdomar och en allvarlig marknadskris delvis på grund av enorma produktionskostnader som orsakats av ökade foderpriser – vilka står för upp till 50 procent av producenternas totala kostnader – till följd av spekulationer på spannmålsmarknaden.

D. Många producenter i unionen har börjat ändra sina produktionssystem i överensstämmelse med rådets direktiv 1999/74/EG, men de kommer inte att ha hunnit klart före tidsfristen den 1 januari 2012.

E. Kommissionen antog 2008 ett meddelande om de olika uppfödningssystemen för värphöns, särskilt de som omfattas av rådets direktiv 1999/74/EG, vilket bekräftar att beslutet att senast den 1 januari 2012 ha avvecklat dessa burar är motiverat och att det inte behövs några ändringar av direktivet. Kommissionen upprepade sin ståndpunkt vid rådets (jordbruk) möte den 22 februari 2010.

F. Ägg som inte produceras i enlighet med direktiv 1999/74/EG får enligt lag inte säljas i EU.

G. Medlemsstaterna ansvarar för att det införs sanktionssystem som är proportionella, effektiva och avskräckande för att garantera att direktivet genomförs, medan kommissionen, i egenskap av fördragets väktare, är skyldig att övervaka läget i hela EU vad gäller genomförandet samt att vidta de åtgärder som krävs.

H. Rapporter från GD Jordbruk om det nuvarande läget och sektorns egna uppskattningar för de kommande åren visar att ett betydande antal medlemsstater och 30 procent av äggproduktionen inte förväntas iaktta förbudet mot burar senast den 1 januari 2012.

I. Direktiv 1999/74/EG föreskriver inte någon särskild mekanism vilken låter en medlemsstat hindra saluföringen på sitt territorium av ägg eller äggprodukter från en annan medlemsstat som inte vidtar nödvändiga åtgärder för att hindra att ägg från anläggningar som inte uppfyller villkoren i direktiv 1999/74/EG släpps ut på marknaden.

([1]) EUT L 226, 23.8.2008, s. 1.
([2]) Antagna texter, P7_TA(2010)0402.

J. Ägg- och fjäderfäproduktionssektorn får inget EU-stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare, och har stått inför en allvarlig marknadskris de senaste åren, inbegripet kraftiga ökningar av foderpriser den senaste tiden, samtidigt som den måste iaktta EU-standarder för djurhälsa och djurskydd som är bland de högsta i världen.

K. Produktionskostnaderna för de äggproducenter som använder inredda burar är 8–13 procent högre än kostnaderna för de producenter som använder konventionella burar, och inkomstskillnaden uppskattas till mellan 3 och 4 procent.

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stå fast vid förbudet mot burar från den 1 januari 2012, i enlighet med direktivet om värphöns välbefinnande (1999/74/EG), och kraftigt motsätta sig varje försök från medlemsstaternas sida att få igenom en förlängning av denna tidsfrist.

2. Europaparlamentet betonar att principiellt skulle varje uppskjutande av eller undantag från förbudet allvarligt skada värphöns välbefinnande, snedvrida marknaden och straffa de producenter som redan har investerat i system utan burar eller system med inredda burar. Parlamentet tror dock att man bör kunna hitta en lösning enligt klart definierade villkor för de producenter som har börjat byta ut sina uppfödningssystem, genom att införa nya burar eller alternativa inhysningsmetoder, men som inte kommer att vara klara före den 1 januari 2012.

3. Europaparlamentet är allvarligt oroat över det stora antal medlemsstater och äggproducenter som ligger efter i tidsschemat när det gäller att iaktta tidsfristen 2012.

4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att träffa de viktigaste berörda parterna och behöriga myndigheterna i januari 2011 för att bedöma läget när det gäller genomförandet av direktivet, men understryker att detta borde ha skett för länge sedan.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart skapa klarhet om det aktuella läget i medlemsstaterna och senast den 1 mars 2011 tala om vilka åtgärder man har för avsikt att vidta för att se till att direktivet följs.

6. Europaparlamentet betonar att sådana åtgärder först och främst bör upprätthålla lika villkor och skydda producenter som före den 1 januari 2012 har uppfyllt villkoren mot orättvis konkurrens från producenter i och utanför EU som fortsätter att olagligt använda burar efter detta datum.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet övervaka de framsteg som görs och att vidta omedelbara åtgärder riktade mot medlemsstaterna för att se till att deras äggproducenter senast den 1 januari 2012 har börjat respektera förbudet samt att uppmana dem att utarbeta nationella handlingsplaner, inklusive avskräckande påföljder, för att garantera att användningen av burar på deras territorium upphör senast den 1 januari 2012.

8. Europaparlamentet anser att de äggproducenter och medlemsstater som har ansträngt sig för att tillämpa rådets direktiv 1999/74/EG inte bör straffas genom orättvis och olaglig konkurrens, särskilt när det gäller ägg och äggprodukter som importerats från tredjeländer. Parlamentet betonar att ägg som inte produceras i enlighet med direktiv 1999/74/EG inte lagligen kan saluföras eller ingå i EU:s handel. Kommissionen uppmanas därför att vidta åtgärder för att undvika snedvridning av handeln och för att hindra de producenter som inte uppfyller villkoren från att exportera utanför sina nationella territorier.

9. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen inte ska vidta någon åtgärd mot en medlemsstat som hindrar saluföring och import av ägg som inte har producerats i enlighet med EU:s lagstiftning.

10. Europaparlamentet konstaterar att vissa, men inte alla, medlemsstater har utnyttjat möjligheten att erbjuda producenter finansiering för att stödja en övergång till inredda burar. Parlamentet betonar dock att de nuvarande påfrestningarna på vissa medlemsstaters finanser och de svårigheter som EU:s jordbrukare har att få lån för att finansiera investeringar i sina gårdar kan göra att det blir ännu svårare att gå över till inredda burar före den 1 januari 2012.

11. Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna att införa åtgärder i sina program för landsbygdsutveckling som kan hjälpa fjäderfäsektorn att uppfylla villkoren i direktivet.

12. Europaparlamentet understryker behovet av att göra konsumenterna mer medvetna om denna fråga och om konsekvenserna av ägg som inte uppfyller villkoren för värphöns välbefinnande samt om den orättvisa konkurrensen mellan jordbrukare.

13. Europaparlamentet konstaterar att ägg bör betraktas som ett grundläggande baslivsmedel och påpekar att om inte direktiv 1999/74/EG iakttas kan det medföra risk för brist på ägg och betydligt högre priser för konsumenterna. Parlamentet betonar dessutom att en sådan brist och sådana prisökningar kan leda till en ökad import av ägg och äggprodukter från tredjeländer som inte heller uppfyller de europeiska standarderna för djurs välbefinnande.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sin övervakning av direktivets genomförande genom att kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor oftare gör kontroller.

15. Europaparlamentet begär att kommissionen senast den 31 december 2011 ska lägga fram en förteckning över producenter, förädlare och återförsäljare av ägg och äggprodukter som inte uppfyller villkoren i direktiv 1999/74/EG.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Malaysia: Användningen av prygel

P7_TA(2010)0494

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om Malaysia: spöstraff

(2012/C 169 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av ett absolut förbud mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, ett förbud som ska gälla under alla omständigheter och, som en tvingande regel i internationell rätt, för alla stater,

— med beaktande av hur detta förbud kommer till praktiskt uttryck i ett antal internationella och regionala instrument och dokument för mänskliga rättigheter, bland annat den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (konventionen mot tortyr),

— med beaktande av FN:s regler om minimistandarder för behandlingen av fångar,

— med beaktande av FN:s konvention angående flyktingars rättsliga ställning,

— med beaktande av Asean-stadgan om främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som trädde i kraft den 15 december 2008 och inrättandet av Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter den 23 oktober 2009,

— med beaktande av Aseans förklaring om skydd och främjande av migrerande arbetstagares rättigheter av den 13 januari 2007,

— med beaktande av riktlinjerna för EU:s politik gentemot tredjeländer om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, vilka antogs 2001 och omarbetades 2008,